

kron. Te svote stoji torej skoraj v istem razmerju kakor svote prebivalstva. Edino ta razdelitev bi bila torej pravična. Danes pa plačamo več kot še enkrat toliko kot Ogr. Obrasti državnega dolga znašajo kron 114 milijonov; 743.386; od teh plača Ogrska le nekaj čez 30 milijonov, tako da pride na vsacega avstrijskega državljanca kron 248, na ogrskega pa kron 164. Te svote so grozne! In Ogr. hočejo naše domače blago, vino itd. izpodrinuti s svojim. Zato je skrajni čas, da se združijo vsi ljudski zastopniki in napravijo temu konec.

Volilna reforma. V času velikih besed in malih dejanj živimo. In ker se že vse na glavo postavlja, postali so tudi klerikalci kar čez noč „prijatelji ljudstva“ in „prijatelji splošne volilne pravice“. Seveda, pod plaščem jezuita tiči konjsko kopito. Klerikalci na celem svetu so si vendar podobni kot krajcarju. In vendar so v Belgiji najstrastnejši sovražniki volilne pravice, rujejo na Nemškem proti njej in se združujejo na Ruskem z rabeljni ljudstva. Pri nas pa se postavljajo kot betolini za volilno pravico. Mislijo si ravno, da bodo prišli potem sami farji v zbornico in da prične za klerikalce potem doba sedmih debelih let. Za drugo se jim pa ne gre; seveda, bolje je biti dobro plačan poslanec, kakor revnejši kaplan. Zdaj se kregajo za število nemških in slovenskih poslancev. In v tem se kaže vsa zanikarnost te gospode. Takaj se gre vendar za ljudstvo, ne pa za denarni žakelj Ploja ali Korošca... V volilnem odseku pa so ti moške vendar propali. Plojev predlog so vrhli združeni naprednjaki s 26 proti 21 glasom v koš. O stvari govorimo še, za danes pa le omenimo, da je vladna predloga skoraj zagotovljena in da ne bode klerikalcem nobena hinavščina pomagala.

Dopisi iz Štajerskega.

Iz Ljutomer. V vinogradu križevske cerkve v Čubru stanuje neka vdovljena viničarka, katera je dala svojega otroka, ker ga sama ne more rediti, svojim sorodnikom v Ljutomeru. Sedajni reditelji so dali tega otroka v nemško šolo v Ljutomeru, je pa kaj prvaške učitelje in kaplana Škamleca močno razburilo. Škamlec se grozno trudi, otroka iztrgati iz nemške šole. Zato je šel s križevskim župnikom samim v navedeni vinograd ter silil viničarico, da otroka odzame sorodnikom in ga zopet da v slovensko šolo, ker bi se ji drugače odpovedala viničarja. Duhovniki, že zopet kažete svojo ljubezen do bližnjega!

Op. uredništva. Napredni stariši, zopet imate žalosten izgled duhovniškega hujskanja in sovražstva! Ako vas še pridejo v takih zadevah nadlegovat, pa jim pokažite vrata. Otrokom pa privoščite nemški poduk, saj vidite, kako srečni so otroci v poznejših letih, kadar morajo iti po svetu, ako znajo nemški. Da pa to hujskarijo mirno gledajo vaš g. dekan, to se nam zlo čudno zdi! Pritožite se v takih slučajih vselej pismeno na knezoškofa in bote videli, da bo nastal zopet mir.

Gočova. Neki dopisun blati večkrat, zlasti ob volitvah, v kranjskem pankertu napredne može in bati se je, da se od same narodnosti zadrigne. Šegečejo ga oni odločni možje, kateri so volili po svojem prepričanju kmetkega poslance. Že lani se je zaganjal v imenovani cunjii v one zavedne može, ki so pri volitvi v okrajni zastop lenartski, kakor je bilo v korist in blagor okraja, volili po svojem prepričanju. Vprašamo to dopisunče: Je-li boljše, delati za moj in tvoj obstanek, ali pa polniti malho onim, že itak trikrat preplačanim slojem? Nikdo ne pozna stanja kmeta bolje kakor kmet sam. Morda gospod, dohtar ali celo mašnik, kateri kmetkega gospodarstva nikdar skušali niso? Kaj pomaga kmetu narodnosti črez glavo, ako pa dače, obresti in drugih vedno naraščajočih odplačil ne more več zmagovati? Nato seveda nihče ne misli, ker oni gospodje ne poznajo življenja na kmetih. Tukaj se ne gre za narodnost, tukaj se gre edino le za obupno stanje kmeta. Dopisuna le pomilujemo, da je veliko let trgal hlače po šolskih klopeh, a naučil se ni drugo kakor hujskati ter razprtijo in sovražstvo trositi med občane. Saj se tej nadebudni „Slavko-bučii“ tudi ni čuditi, da hoče delavski stan nekako po strani gledati.

Ko je bil še poduradnik, mu je natakarcica v rokavicah hrano na mizo stavila, ali čuje se govoric, da te hrane dozdaj še ni plačal. Iz Ljubljane so ga semkaj poslali za „Ochsenkondukterja“.

Sv. Anton v Slov. gor. Mariborski Fihpos piše v 18. številu, kako in napreduje „Mladeniška zveza“. Da, napreduje — ali v čem? Tamburaši in Marijine device izgublajo kar zaporedoma svoje devištvu, da zdaj že dvomimo, koliko je med njimi še nedolžnih. Naš kaplan Lasbaher spravlja mladino skup, in ta pada „v greh“. Do polnoči pojejo in muziko špilajo, potem vsak tamburaš spremlja po eno „Marijino devico“ — in le v tihim nočem je znano, kaj se vse potoma godi. „Device“ prihajajo na dom čisto zmučkane in kuštrave. Imamo tu že par takih prednic, ki so že „okrogle“. In vse to ima Lasbaher na vesti. Lasbaher tukajšnjim Nemcem želi, da bi jim tamburaši zasvirali traunermarš, ali mi smo prepričani, da bo na skorem solnce gor prišlo, ko se bo naša mladina zbrihtala in potem bo tebi, Lasbaherček, zašpilala marš za odhodno proti Jvancem, da te bodo pete bolele. — Pretekli teden je Lasbaher zopet „šprical“ krščanski nauk v dveh razredih. Časa baje ni imel za šolo, ker je moral sestavljati silno važno tožbo.

Op. uredništva: Veroučitelj, ki po krivici zaenarja šolski poduk v kršč. nauku, naj se naznani mariborskemu knezoškofijskemu konzistoriju.

Iz Škal. Dolgo sem že nameraval opisati vam našega kaplana Rabuzo, ki toliko skrbi, kaj se godi po noči v kmečkih hišah, da hodi celo pod okna poslušat; posebno tja rad zahaja, kjer stanujejo mlada dekleta, da ve potem ob nedeljah govoriti na prižnici o njih. Sam pa je na dekleta kakor maček na miši. Neroden je zraven kakor teslo. Pred kratkim je v neki hiši ubil steklenico (glazek) in potem je pravil, da je to baje hudi duh storil. Pred par tedni je bil tudi v Šoštanju 24 ur na „počitnicah“, ki si jih je zaslužil s svojim žegnanim jezikom ob eno naših deklet. Posebno priljubljen pa je v šoli. Drugega ne ve učiti otroke, kakor to, kaj se odraščeni ljudje pri spovedi spovedujejo. Pred kratkem je močno pretepel eno dekle. Po njegovem mnenju ima to dekle Kajnovu znamenje, ker ima bolj globoke oči. Svetujemo ti, Rabuzo, poboljšaj se, drugače ti bodo tudi pri nas ratala prevroča tla, kakor so ti pred par meseci ratala v Trbovljah. Mi se od nikogar ne pustimo napadati. Pridnega duhovnika spoštujemo, rogoviležu pa pokažemo pot, odkod je prišel. Napredni farani.

Iz Vranskega. Dobro se še spominjamo podlih napadov v „Domovini“ na naše tako koristno gasilno društvo. Posebno so ti sršani obračali svoje želo proti načelnikoma, češ, da se premalo brigata za politiko in nočeta odpraviti nemške komande, ki so jo še ustanovitelji tega društva, stari, pošteni možje, vpeljali. Naši vrli ognjegasci pa se niso za te napade brigali in še tesneje so se oklenili svojih voditeljev. Pri letošnjem občnem zboru so izvolili soglasno svoje stare načelnike in 18. marca so priredili svojemu občni priljubljenemu načelniku povodom njegovega goda bakljado, ter mu podarili častno sabljo. To je najboljši odgovor pisaču tistih člankov v „Domovini“, ki so le produkt vodenih možgan duševnega pritlikovca v osebi znanega Janezeka. Ko je ta Janezek pred par leti k nam prišel s Kranjskega, je še prst zizal, ali zdaj možato in bahato kakor petelin na gnojišču koraka po trgu, ker on je že tudi nekaj doživel. Še zlo mlad je začel svoj spol tako hudo občutiti, da se je namenil oženiti se. Gugal se je že v sladkih sanjah o bogati nevesti v mehkem stolišču s krcmarsko čepico na glavi kot trgovec, poštar (pa ne na Vranskem), posestnik velikih hramov, žag, in bogsigavedi kaj še vse, ali te sanje so šle kmalu po vodi in ostal mu je le še — dolgi nos. In šel je nad požarno brambo hladiti svojo jezo, kakor da bi bila ta kriva njegove nesreče pri ženskah. Če ne bo zanaprep miroval, potem pride pod ostro „Štajerčevu“ kartačo! Potem se bo zavedel, da je na — Štajerskem in ne na Kranjskem.

Iz Dobrne. Prosimo te, da nam malo razkriješ naše žalostne razmere. Mi smo tvoji prijatelji, pravi domačini, tvoji sovražniki pa so tu sami privandravci in tisti, ki vodijo bralno

društvo. Ti reveži mislijo, da bodo z bralnim društvom pekeli prebili in nebesa odprli. V smo trdni ko hrast in se ne premaknemo mi dokler naše dolgo kaplanče ne pobere s sedem žečkov in se ne spravi s svojim svestvom skupaj tja, od koder je prišel. Mesece cembra smo imeli občinske volitve. Kaplan župnik sta na vse kriplje pregovarjala stano mlade, babe, otroke, možake in bogve koga da bi si jih še več na svoje limanice do Na dan volitve se je brala sv. maša za tamen. Mi mislimo, da se bo zanapreprihodnji volitvi drugače plesalo, tedaj se jim pa mi smejali. Kaplanu Schreinerju ne gre po glavi kakor sovražstvo med farani. Vse bila naša Dobrna pred 10 leti, kakšna zdaj? Skoro bi rekel, da je živ pekeli in trpel, dokler se kaplan od nas ne poslovil, potem se nam povrne zopet prejšnji blaženi Kmetje, spoznajta, ali je ta kaplan mar vatelj, ko vas po časnikarskih cunjah pred svetom sramoti? Ta nepridiprav kaplan po sednjih farah, zlasti v Šent Janžu, dela med ljudmi. Toda, naj le pride na prihodnje volitve! Vam Šent Janževčanom pa ključem dna srca: Ako še pride kdo teh zrelih klecev na prihodnje volitve, pokažite mu pot, kodar je prišel in če bi bil tudi kak žegun iz Dobrne.

Pekre pri Mariboru. Znano je po Štajerskem, kako zagrizena je klerikalna struktura. Tukaj na naši nemški šoli imamo zdaj mladzobnega učitelja, ki celo našo vas smeši v škem pankertu, kar se tiče godbe. Ta je priljubljena daleč na okoli. Ti godci so že v Rušah, v Kamnici, v Lembahu in na drugih krajih in povsod so jih hvalili. Ali ti godci tako godli, kakor ti, dopisunček, potem bi jih nihče ne maral. Torej si se nesramno zlagal. Kaj pa te briga, kakšne pise ima kdo na na dvorišču? Mi mislimo, kdo davek plačuje, da sme tudi imeti kakega hoče. Ako se za Slovence šteješ, si potem na nemški šoli kruh služiš? Kar deva dr. Reiserja, pa ti povemo, da so vedno sem iz Dunaja prišli bogati, ker so v svaglobi stanu c. kr. dvorni in sodnijski odvetnik, velik dobrotnik revnih šolskih otrok, po svojem celo topla hrano preskrbijo. Jim se imuzmahvalvati, da imamo na Pekrah prepoto nemško šolo, za katero se jih je že veliko denčev srčno zahvalilo. Ko so bili od vojni domu, so rekli: Kako težko bi se bilo menitno dilo, ko bi se jaz ne bil v šoli nemščine učit. Mi mislimo, da bi tudi vi ne bili učitelj, ampak morebiti le kak kozji pastir na Pobje ako bi nemški ne znali. Ako pa hvalite Robiča, da je Slovenec, zakaj pa ima nemški napis nad durmi: „Gasthof des Anthon Robič“, ter tudi pošilja svoje otroke v nemško šolo? Vi pa, naprednjaki, ki spoštujete svoj jezik, ogiblajte se takih nazadnjakov, ker Slovenci na mara nemških grošev. Mi pa prosimo šolski svet in dr. Reiserja, da delajo na to, se nam, kakor hitro mogoče, odstrani ta predkalni učitelj ter nadomesti s takim, ki bo otroke v nemškem jeziku rad poučeval. Stariši otroci.

Dopisi iz Koroškega.

Radiše na Koroškem. Na glavo je padlo se na možganih poškodoval naš dopisun „Mir“ V 23. številu je spravil zopet jako lepo in delovno, p. laž. Jako smo občudovali ta dopis, ker je tako zelo „kunšno“ stuhtan. Zato vam hočem dragi, na kratko povedati o njem. Kakor vam so napadli naše ognjegasce. Ta dopisun veduje v „Miru“ tako-le: „Sli so trije fantje vas, ki so naročeni na „Mir“. Fajerberber so samo šnoparsji in tisti so hoteli fante pobijati itd.“ Resnica pa je to le: Dne 6. popoldne so se zbrali naši „klerikalni izobitniki“ v Tucah. Ali je tam bilo kako zborovanje ali ne, to mi ni znano, samo to vem, da je jako živahno. In zakaj bi ne, saj so imeli dovolj! Pilo se je prav po novi modi, proti kruglice in iz ponovce, s katero se voda nič ni čnda, da so se ga prav fletno naskrili. H. Pepčku, ki je brat gospe in seminščin, teri bo bržkone naš prihodnji občinski Tenčejevemu Lojzku je zlezal alkohol jako

„javno vprašanje“, naj pove g. Vračko, kdaj je bila tožba z južno železnico končana itd. No g. Vračko se pač ne briga za lajanje psičkov, ali mi hočemo farskemu časopisu postreči. Stvar je namreč sledeča: Okrajni zastop zgradgonski se je izjavil dne 14. prosinca 1889, da prispeva svoto 40.000 K k temeljnemu kapitalu za lokalno železnico Radgono-Ljutomer; to pa le pod pogojem, da se napravi v Zg. Radgoni rampo za nakladanje blaga ter postajo. Ob času zgradbe je južna železnica ta pogoj prezrla in okr. zastop (ter njemu na čelu g. Vračko!) se je vsled tega branil omenjeno svoto plačati. Železnica se je pritožila, ali c. k. vrhovno deželno sodišče je z razsodbo z dne 17. oktobra 1900 pritožbo začasno zavrnilo. To razsodbo je potrdilo tudi najvišje sodišče dne 15. prosinca 1901. Pritožbe so šle na razne strani. Končno je bila zadeva z odločbo deželne odbora z dne 14. junija 1906. (štev. 19.889) rešena in sicer tako, da je zahteva železnice popolnoma odbita in se je tedaj okrajno svoto 40.000 K prihranilo. Čegava zasluga je to? Edino-le zasluga pognunega nastopa okrajnega odbora in njega načelnika, g. Vračka! Omenimo še sledeče: Ker je prve pritožbe odvetnik delal, zadrle se je „Fihpos“ v Vračkota, češ, kako velike troške dela okrajno. Zadnji odločilni poziv pa je napravil g. Vračko sam in ni okraja niti vinarja stal. Tako stoji zadeva in kdor kaj drugega trdi, laže očitno! Seveda, nasprotniki so se lepega uspeha jezili. Kajti ko bi okrajni zastop propadel, napadali bi lahko Vračka po svoji umazani navadi. Zlasti so se jezili fajmošter Kunce iz sv. Jurija, fajmošter Meško v Kapeli in fajmošter Belšak v sv. Petru. Ali pomagalo jim ni nič. Bogata južna železnica je propadla, ljudstvu pa se je ohranil denar. Torej pobožni dopisniki, popišite zdaj i naš javni odgovor na javno vprašanje, drugače vas mora ljudstvo izpoznavati za-to, kar ste, — za nesramne lažnike!

Ptujski okrajni zastop. Klerikalni gimpelni trosijo po svojih umazanih listih laži, da novi okrajni odbor ptujski podira dobre moste in stem razspava denar na nepotreben način ter na škodo davkoplačevalcev. Naj vam bo v obraz povedano, da za tako gospodarstvo, kakor ga zdaj imamo v okrajnem ptujskem zastopu, vi nimate ne razuma, ne zmčnosti. Zdj se gospodarji previdno in pametno v prid okraju, prej pa se ni delalo nič, zgolj nič, okraj je imel od slabega prvaškega gospodarstva le zgubo in škodo. Poprej so imeli samo nekateri prvaški udje dobiček ter si polnili svoje žepe, zdaj se dela nesebično, požrtvovalno in razumno v korist ptujškega okraja, to mora priznati vsak razsoden mož. Ako si upate trditi, da mosti niso v redu popravljeni, potem vam tu naravnost povemo v obraz, da je to očitna, zlobna laž. Mosti so zdaj tako dobro in močno zidani, do bode marsikdo prej sive lasi dobil kot pa tak most razpadel. Sicer pa se nočemo z vami spregovarjati o stvarih, o katerih nimate pojma. Za siromake, ki nimajo zdrave pameti in le slepa strast kuri po njih žilah, mi nimamo vračta in zdravil, tisti morajo v Feldhofu pomoči iskati. Okraj je zdaj srečen, da je v takih rokah, da ga vodijo gospodje, ki imajo srce za kmeta, ki razumejo njegove potrebe in ki so pripravljeni, kmetu res tudi dejanski pomagati in okraju koristiti. Bodočnost bo pokazala, da ubogi, zapuščeni kmečki trpin ima pri gospodih sedajnega okrajnega zastopa le same odkritosrčne prijatelje. Omenimo še, da se je vršila 4. t. m. seja okrajnega zastopstva, kateri poročamo prihodnjič.

Šole v ptujski okolici. Kakor je vam znano, je novi okrajni šolski svet imenoval več ptujskih gospodov za šolske ogledce, da bi vam pomagali skrbeti za poboljšanje vaše šole in dober poduk za vaše otroke. To pa seveda zagrizenim klerikalnim prvakom ni všeč, ker vejo, da jim bo dejaj marsikaj izpoletelo in da ne bodo vladali po svojem kakor do zdaj. Ta drubal si je vzela v nalogo, na podel način po listih napadati te gospode in hujska proti njim, češ, kmetje naj protestirajo proti takemu imenovanju. No, bomo videli, kdo bo zmagal! To pa vas zagotavljamo, da se bodo otroci vzgojevali v zanprej v naprednem duhu, to je pogoj za njih srečno bodočnost. Pa tudi nemško se bode podučevalo v

zadnjih razredih vaših šol in novoimenovani šolski ogledce bodo strogo nato pazili, da se bo ta nemški poduk vestno izvrševal. In glejte, ravno to jih najbolj bode, to je hud poper za te prvaške zagrizence. Lejte, kmetje, vi morate zidati nove šole, ki so skoro palačam podobne, vi morate plačati učitelje, zakaj pa se ne bi vaši otroci za tako velike stroške naučili tudi drugi deželni jezik, nemški namreč? Saj vidite, kako potreben je ta glavni državni nemški jezik za vsakega, ki hoče med svetom kaj veljati. Vsak kmet, obrtnik ali delavec je srečen, ako zna tudi nemški. Lahko se poda med svet, ložej si denar zasluži. Nemški jezik vsakemu brez izjeme koristi. Ne bodite več sužnji! Poglejte prvaškega dohtarja, učitelja ali farja, kaj bi bilo iz njih, ko bi nemški ne znali? In ti ljudje dajejo svoje otroke v nemške šole, vam pa branijo, da se vaši otroci nemški uče! Torej, ljudstvo, na noge, spoznaj, da ti dobro in za tvojo srečo svetujemo, mi vam ponujamo roke, da vam pomagamo, to pač mora vsak pameten človek priznati, da se pošteo, nesebično in odkritosrčno potegujemo za blagor in korist naših dragih naprednih somišljenikov. Združite se in postopajte složno in kjer še nimate nemškega poduka, vložite takoj prošnje na okrajne šolske svete, tam pa, kjer je šolski svet v prvaških rokah, pa odpošljite te prošnje na dež. šolski svet v Gradec. — Mi pa tu vprašamo: kako pa je bilo pred kratkem, ko so bili v ptujski okolici sledeči šol. „ogledni“: Gregorič, ki je bil kaznovan radi defraudacije in tatvine, dr. Brumen, ki je pred sodnijo označen kot denuncijant, notar Oschgan, ki je prej bil nemški župan v Šentpavlu na Koroškem? Kje pa so ti prvaki stanovali? Svojih potov pa si ptujski gospodje Ormig, Strachill in Slawitsch ne bodo pustili plačevati, kadar bodo ogledovali sebi izročene šole, kajti to je častna služba in umazane plače iščejo le nekateri ptujski prvaški dohtarji.

Politikuloči franciškanj. Veteranci od Sv. Antona v Slov. goricah so imeli v nedeljo pred binkošti pri Sv. Trojici neko slavnost. Pri tej priliki je franciškan med drugim pridigoval jim v cerkvi takole: „Kdor ne gre volit, ima velik greh, kdor voli nasprotnika, ima smrtni greh, katerega mu niko odpušiti ne more.“ — O ti uboga katarska duša!

Ptuj. Prvaški poštni uradnik Zemljic je ravnokar v uradni preiskavi pri poštnem ravnateljstvu v Gradcu, ker je našega uslužbenca surovo napadel z besedami „Marš hinaus!“, ko mu je tisti prinesel tiskovine na pošto. Mi smo dobili od poštnega ravnateljstva v Gradcu zagotovilo, da se kaj takega ne bo več zgodilo. Tisti Zemljic pa je pred kratkem tudi nekemu kmetu protipostavno rekel, ko je hotel vložiti denar v pošto hranilnico: „V posojilnico ga nesite, tam dobite več obresti.“ To je lep cesarski uradnik, ki sam erar in svoj urad oskoduje! No, hvala Bogu, so še višji gospodje čez njega, ki bodo takemu zagrizenemu prvaku ohladili njegovo prevročo kri.

Ustrelil se je v Hrastniku 19 letni fant Konrad Mastnak, ki je bil obdolžen zaradi tatvine 700 K. Sam njegov oče ga je izročil žandarmeriji. V nedeljo, dne 24. junija so ga prijeli na cesti, ko je šel domov ter so ga odpeljali v zapor. V zaporu ga je vprašal orožnik, kje ima denar? Fant je potegnil iz žepa v eni roki mošnjček s 16 krajcarji, v drugi roki pa je naenkrat imel revolver in izustil besede: tukaj ga imate! V tem trenutku pa si je spustil strel v glavo. Živel je še 16 ur in potem je v strašnih bolečinah umrl. Fant že od mladih nog ni bil kaj prida. Pač čudno, da se more tako seme v tako častivredni in ugledni rodbini zasejati. Žalost za spoštovano rodbino!

Umrl je dne 10. junija po kratki, toda jako boleznj mučni in po nevarni operaciji v Gradcu g. Vincenc Woschnagg, tovarnar iz Ruš. Pokojni gospod je bil blaga duša, čistega značaja, dobrotnjiv in prijazen do svojih delavcev in zato ga je tudi brez izjeme vse spoštovalo. To naj bo v tolažbo njegovim sorodnikom. G. Vincenc Woschnagg bode ostal v ruškem kraju še dolga leta v spominu vsakega, ki je poznal njega, njegovo ravnodušnost, miroljubnost in dobrosrčnost. Bodi mu zemljica labka!

Mrljič v Dravi. Pri Ptujju so potegnili iz Drave truplo utonjenega moža. Spoznali so, da

V temi položaju se postavi prvi na noge, vzemši le dva druga enaka s seboj, in marširajo pozno v noč v Dvorc. Tam so se obešali, kazali svojo „inteligenco“ po oknah in napravljali ljudstvo, ki je še spal. Polom. Med tem hrupom so se vrčali od tamošnje gostilne nekateri naši ognje-gasili domov. Ti so le tistim neporednežem rekli, da naj gredo takoj na svoj dom, sicer jim ni nihče ničesar prizadjal. Gospodje, vprašam vas, kdo je potem šnopsar? Ako ste pošteni kmetje, zakaj potem letate cele noči kakor kastrunčki po vaseh? Če ste bili še žejni, zakaj nimate šli v gostilno, saj se tam za vas dobi tudi šnops! Fej vam bodi! Rekli ste, da je prišla cela tolpa od Rudica nad vas, naravno, kadar šnops pri ocesih vun gleda, potem se lahko vidi to „mandelcev“ s kolom v roki. Tudi našega postenege slugo ste prav na surov način napadli. Rekli ste, da je bil pri onem vzmisljenem napadu zraven itd. Res pa je, da je sedel on šestokrat v gostilniški izbi, saj se mu ni vredno delo, da bi šel gledat ali poslušat pijane butice. Le tako naprej, bomo videli, kam bomo prišli pri nas na Radišah! Zakaj pa niste poročali o napadu neko noč na Hrastnikovega Pepčka v Ratah, kjer je bil v resnici s kolom pobit, da je komaj domu prilezel? Ali ni opravljal neko pobožnost? No, g. Foltej, s svojimi fanti ste lahko ponosni! Samo o opojnih pijačah boste jim morali še bolj natanko razložiti. Kakor se nam zdi, pri zadnjem zborovanju niso vas nič poslusalj, ali vas niso razumeli.

Spodnještajerske stvari.

Drugo polletje se je začelo in mi prosimo, naj vsak ponovi svojo naročnino. Dalje bodite prošeni, da delujete z nami in razširjate naš list med svojimi znanci, saj lahko vidite, kako napreva naše nesebično delo. S tem bodite popravljeni!

„Naše zveze.“ V Ptujju imamo približno sedem prvaških modrijanov, ali to so najboljšejšega pomilovanja vredni možakarji, kajti ob belem dnevu vidijo strahove. Prestrašeni in vse solzni kričijo v svojem ljubljanskem „lajbnurnalu“. Ta grozni, strašni t t t t, „štajerc“ je v zvezi s c. k. sodiščem v Mariboru in v Ptujju. O, veliki reveži! so prvaki, kajti t t t t, „štajercjanci“ jih preganjajo, kakor preganja naš kmet t t t t uš. Ali mi hočemo danes odkrito govoriti: Ja, ja, mi smo „v zvezi“ s — no, s tem že? — smo „v zvezi“ s kitajsko cesarico, ki-le-ta nam je pošepetala na uho, da v celi Kitajski ni takih „kinezarjev“ kot so naši prvaki. O mi smo „v zvezi“ tudi z rimskim papežem in ravno večraj nam je pisal razglednico ter pravi, da prvaški duhovni niso ravno steber njegovega trona. Ali, žalibog, „zveze“ s sodiščem res nimamo. Pač vemo, da imajo nekateri prvaki sicer prav neprijetne „zveze“ s sodiščem. Tisti kaplan n. pr., ki je zapeljal pred par tedni omoženo žensko, ali pa kaplan Rabuza, ki potrebuje vajete za svoj jezik, ali pa naš ljubi Brumen, s katerim je sodišče tako nemilostno postopalo, — vsi ti imajo „zveze“. Pa še nekaj! Zelena Štajerska ima zdaj zopet duhovnika za poslanca. Kaj pa, ko bi ta vitez prvaške „pravice“ na Dunaju ministra interpeliral zaradi naših „zvez“? Iz vsega arca bi si želeli tega koraka, kajti potem, — no, potem bi zopet naenkrat doživeli, da se cela Avstrija smeje čez prvaške poslance in da pomiluje njih volilce. . . .

Prvaki priznavajo! V svojem ljubljanskem listu pišejo doslovno: „Oni (namreč mi „štajercjanci“ pristaji) niso bili nikdar proti, ampak vedno za ljudstvo, so večinoma opravičeno ščuvali zoper slov. klerikalne prvake. . . . Oni so napredki in narodno mišljenje podpirali in razširjali in tako je stopil v njih tabor, kdor se je hotel otresti klerikalnega jarma“. . . . No, tako je torej! Opravičeno smo opozarjali ljudstvo na svoje nasprotnike, nikdar nismo bili proti narodni! In vendar so kričali prvaki vedno: Kričajte „štajercjaci“! Danes pa priznavajo sami naše zasluge! Ali ni to hinavščina?

Zasluge našega Vračka iz Zg. Radgone motijo mirno spanje gospode, ki fabricira prvaško časopisje. Kakor jezni pišček, ki hoče luno z lajanjem prestrašiti, se zaganjajo ti možakarji v našega prijatelja. V njih listih čitamo